

COLUMN – Zaterdag Live 24 maart 2018 - Columnist: Gerard Verspuij

Verzuimen: een vorm van niet meedoen

Iedereen telt mee. Iedereen doet er toe. Iedereen maakt het verschil. Doe mee. Sluit je aan. Kom ga mee en sluit je aan, is de tekst van een bekend lied.

Tijdens de afgelopen verkiezingscampagnes was er weer veel nadruk op meedoen en meetellen. Je stem is belangrijk, je hoort er zo bij. Allemaal terecht en goed natuurlijk. En toch, het lukt maar niet om bijvoorbeeld iedereen naar de stembus te krijgen.

Schande roepen mensen in koor. En maar oordelen. Ik vind het jammer en een tekortschieten van ons allemaal als mensen zich afsluiten en verzuimen en niet mee doen.

Wil je oprecht dat mensen niet langer verzuimen dan zal je zonder oordelen en met open vizier met de betreffende man of vrouw in gesprek moeten gaan. Ik kan me niet voorstellen dat mensen gewoon maar eventjes besluiten om ergens niet aan mee te doen. Daar zijn voor de betreffende man of vrouw gegronde redenen voor.

Redenen, die je boven water krijgt door er echt iets aan te doen door te luisteren. Om maar wat mogelijkheden te noemen :

1. De directe toegevoegde waarde van meedoen ontbreekt. De man of vrouw in kwestie zal aangeven waarom hij of zij dit zo vindt. Geheid dat er een wereld voor je open gaat. Als je maar echt luistert.
2. De persoon in kwestie kan het zelfvertrouwen missen om iets te kunnen of aan te kunnen. Is niet zo sterk in praten. Dat hoeft helemaal geen probleem te zijn als de ander echt de tijd neemt om te luisteren. Help hem of haar dan om vast te stellen of dit echt zo is. Vluchtgedrag wordt ingegeven door angst en het gevoel iets niets te kunnen. Zonde van de capaciteiten.
3. De persoon in kwestie beseft echt wel dat niet meedoen of vluchten geen oplossing is. Help dan de persoon om de stappen te maken om wel te blijven en vaardigheden te ontwikkelen dat te doen.

Kortom in mensen, die niet automatisch meelopen en meedoen kan wel eens de oplossing liggen om de taakhoud van de functie te versterken, de betrokkenheid te vergroten en te komen tot echte veranderingen.

Kijk bijvoorbeeld eens naar de grote groep niet-stemmers. Zonde natuurlijk.

In Den Haag meer dan 50%.

Wat doen we er nu echt aan. Spotjes dat je stem er toe doet. Helpen niet. Het absolute hoogtepunt is dat de dames en heren politici je een folder geven op de laatste zaterdag voor de verkiezingen. Gaat u zo om met uw bekenden en vrienden ? Of met uw klanten ? Vast niet. Wat is dat toch met die politiek ? Wat zijn dat voor mensen ? Je zult maar weer veroordeeld worden met de opmerking dat je het als kiezer niet begrijpt en eigenlijk te dom bent voor een stem.

Gaat u voor uzelf eens na wat er gebeurt als u mensen om u heen hoort zeggen tegen u dat u dom bent, niet goed genoeg bent opgeleid. Natuurlijk gaat u zich dan van deze mensen afzonderen. Of u wordt zo boos, dat u protesteert. Met een verbeterd blik en me schuim op de mond. Zie daar de vergelijking met de politiek, er ontstaat proteststemmers en protestpartijen.

Kijk naar ons eigen Den Haag, Richard de Mos wint de verkiezingen. Vraag je de mensen waarom ze op hem stemden dan volgen antwoorden als dat hij altijd in de stad was, naar de mensen luistert. De gevestigde politiek reageert daar nu op met laat hij maar gaan regeren, dan zul je het wel merken.

Een logische reactie van mensen, die hun achterban hooguit van statistieken kennen en gewend zijn aan het feit dat ze niets van zich laten horen. Ze stemmen toch wel op ons stellen de gevestigde partijen, tenminste dat denken ze daar. Ook die praktijk is anders.

En als we een uitstapje maken naar de marketing, dan is het bewijs te vinden dat mensen het belangrijker vinden dat ze echte aandacht krijgen, dan dat het probleem wordt opgelost. Het mooie is dat dan door de mensen zelf wel gebeurt. En eerlijke en oprechte aandacht geef je niet door even te folderen als het jou uitkomt, nee dan heb je te gaan en de tijd te nemen.

Zo nieuw is dit niet, want de Grieken hebben het zo bedoeld. En dan dat achterlijke gepraat over ja we moeten wel punten weggeven bij coalitievorming. Dat is zeker zo. Wat echter zeker niet zo is, is dat dat zonder slag of stoot gedaan wordt. Met een grote grijns en met een lichaamshouding die laat zien dat het maar woorden zijn en niet gemeend is. Kortom in je eigen leven kun je ook niet alles. Het is ook gezond dat er wat te wensen overblijft.

De politiek zal niet echt veranderen. 80% van de dames en heren politici verblijft liever in het stadhuis en maakt mooie volzinnen om hun aandacht te krijgen. Toch wel egoïstisch eigenlijk, zelf wel aandacht vragen en het niet geven aan anderen.

Dat geheel te doorbreken betekent dat we de 50% niet-stemmers toch het woord gaan geven. En beslisbevoegdheid. Een hele batterij van vrijwilligers gebruiken hun deskundigheden om een lokale omroep te laten draaien. Of een voetbalclub, of een natuurbeweging. Of een buurtorganisatie. Hoezo geen talenten. Hoezo de strekking "ze begrijpen het niet".

De gemeente registreert haarfijn wie wel en wie niet is gaan stemmen. De niet-stemmers worden bij steekproef per buurt geselecteerd en krijgen de kans om lid te worden van de buurtraad. En die beslist over alles zonder dat er een ambtenaar komt roepen dat iets niets kan.

Willen ze drie-dubbel onbetaald parkeren in een straat, dan wordt dat ook uitgevoerd. De mensen die dat niet willen laten zich vanzelf wel horen, omdat het ze zo raakt. En dan willen ze ook in de raad of zich echt vertegenwoordigd voelen. Geheid dat zij wel gaan stemmen de volgende keer.

Of al het budget voor het schoonhouden van de straat gaat naar het stimuleren van de werkgelegenheid. Niet zeuren vanuit het stadhuis dat daarmee geormerkt geld verkeerd gebruikt gaat worden. Dat is de keus van de mensen. In het stadhuis ben je dienstig en niet bepalend.

Ik ben ervan overtuigd dat de mensen van huis uit zo verstandig zijn om het juiste te doen voor een gemeenschap. En gaat het een keer verkeerd, nou en. Hoeveel verkeerd gaat er niet door de zogenaamde politici.

Daarom elke buurt zijn raad, gelijk een jury in Amerika opgeroepen worden voor het nemen van besluiten. Dan geven ze aandacht en aandacht werkt echt. Dat maakt je als mens sterker en daarmee de gemeenschap. Is dat geen geweldig vooruitzicht ?!
Echte aandacht werkt, ook voor een hoge opkomst.